

Sardanes, pel seu nom

QUIM RUTLLAN

Malauradament el criticisme no és una moda. I menys quan parlem dels nostres mites i les nostres arrels. En el món de la sardana hem donat per vàlids postulats que, lluny de la realitat, en presentaven un origen romàntic i gairebé diví. «La dansa més bella», com deia Maragall. O bé, com recalca la lletra de la sardana *La puntaire*:

Un dia els àngels del cel
es van voler alegrar,
i, fent rotllo, una sardana
varen puntejar.
I, al veure'ls, va dir nostre Senyor:
«Eixa és la dansa del bell amor!»

Doncs no. Es veu que no. Ni la sardana està tocada per l'ala de Déu nostre senyor, ni va néixer de la inspiració patriòtica de ningú.

La dansa de la sardana és, en essència, el que el poble, en cada moment, ha necessitat. Si calia que fos

una eina de trencament social, ho era. Si s'havia de convertir en un fet de reivindicació, s'hi convertia. Si el poble creu que ha de ser eina d'integració, ho serà. I així farem. Ni la sardana té més drets adquirits que qualsevol altra dansa, ni cal que menystinguem el paper que ha jugat. Però sí que hem de ser capaços de conèixer la seva evolució per projectar-la cap al futur. Així ho ha fet la música i així ho farà la dansa.

Aquells que ens ho temíem, ara hem gaudit del treball d'Anna Costal, Jaume Ayats i Joaquim Rabasseda, publicat als Quaderns de la Revista de Girona; un treball exquisit i escrupolós a nivell d'història, que tracta i analitza amb una clarividència sorprenent quins motius han fet perviure la dansa de la sardana de manera gairebé inamovible les darreres dècades, en contrast amb l'apassionant trajectòria de la seva «aparició», desenvolupament i expansió.

**JAUME AYATS, ANNA COSTAL
I JOAQUIM RABASEDA**

Sardanes

Quaderns de la Revista de Girona, 143.

Diputació de Girona /
Fundació Caixa Girona.
Girona, 2009.

96 pàgines

Sardanes arriba en un moment on convé posar les coses a lloc, on la societat pot entendre aquest món amb menys prejudicis i on el sardanisme és menys visceral.

XEVI PLANAS

Al vent de Raimon

A Contravent.
Barcelona, 2009.
110 pàgines.

En les lletres de les cançons de Raimon s'hi poden pouar aforismes de temes molt diversos (amor, lluita, exili, etcètera), perquè a més d'un gran intèrpret i compositor és un intel·lectual de primer ordre. Planas tria aquestes «càpsules de pensament».

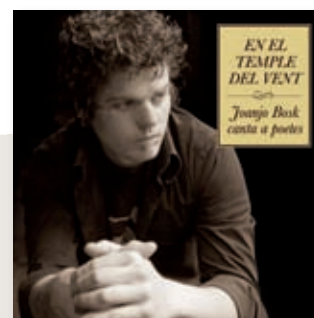
JOSEP PUNTÍ I ALTRES

CD

Més raons de pes

Música Global.
Girona, 2009.

Un recopilatori que recupera la màgia d'Umpah-Pah. Versions del grup gironí a càrrec de Josep Puntí, Búnbury, Gossos, Mishima, Love of Lesbian, Mazoni, Le Crupier, Miquel Abras i molts altres. Una oportunitat per redescobrir el grup.

JUANJO BOSK

CD

En el temple del vent

Música Intuitiva.
Figueres, 2009.

Amb el subtítol de *Juanjo Bosk canta a poetas*, el disc presenta versions musicades de textos de Maria Àngels Anglada, Josep Palau i Fabre o Carme Guasch. Sonoritats properes al folk, la cançó o el rock acústic. Una proposta intimista i arriscada.